

ΣΤΙΧΟΙ

ΜΕΣΑ 'c τὰ βάθη τῆς χαρδᾶς σου
Τοῦ πάθους τὴν λαχτάρα τοιόθω,
'Αλλὰ πλαγάται 'c τὴν ματιά σου
Κάποια ψυχρότης, δίχως πόθο . . .

Τέτοιος ὁ κόσμος. Σὲ μὰ σκέπη
'Η γῆ τὸ βιό της χρέωνε ἡ μάρη
Χαρὰ σ' ἐκείνοις ὅπου βλέπει :
Τοὺς θησαυρούς της δῶνες θαύρη !

ΑΔ. ΠΕΡΔΙΚΙΔΗΣ

ΑΓΑΠΗ γλυκοστάζοντας ὁ ἥλιος γέρει ἀγάλι
γιὰ τὸ κρεβάτι τῆς ρυχτός, πεθαίνοντας φωτὲς
καὶ σιγοκλειοῦντα λούναντα τὰ πέταλά τους πάλι
σὰν χέρια ποὺ ἐνωθήκαντα σὲ προσενήγης στιγμές.

'Απ' τοῦ καλοῦ της τὴν θερμὴν ἀγκαλήν ἀγροκυντάδει
τὰ ματωμένα σύγγερα μιὰ κεφὴ ἀγροκλωμῆ,
λέει κάτι ποὺ σβορόταρε στὰ στήθη της θρηνάει
ἀπόκυνθα στὴν ἄρια κι' ἀτάραχη σιγή.

. . . Φιλᾶ ὁ ἥλιος τὰς κορφές ἀπ' ἄρτικον γλιτροῦσαν
καὶ σθύνειν ὅλες οἱ σκιές θλιμμένες μακρού,
μαζὶ τους φεύγει κι' ἡ ψυχὴ τῆς κόρης σὰν ἐρρίσαρ
στὰ χεῖλη της τὰ χεῖλη του. Λέει κι' ἡταρε σκιά.

Γ. ΜΑΡΚΙΔΗΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ · ΕΝÒC· ΗΜΗΝÒC.

ΤΟ 1905

ΙΑ νεκρολογία τοῦ ἐν χορδαῖς καὶ δργάνοις δύνοντος ἔτους ὑποχρεοῦ τὸν χρονογράφον, ἐλλείψει γενναίας παραγωγῆς, νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τοὺς σταυρούς τοῦ νεκροταφείου. Ἡ τέχνη, ή παγκόδυμος, ἔαν ἀπέκτησε νέους ικανούς ἐργάτας δὲν δύναται εἰς δώδεκα μῆνας νὰ τοὺς παρουσιάσῃ ὡς δημιουργήματα τῆς συντόμου χρονικῆς ταύτης περιόδου.

Εἶνε μιὰ λάνθανουσα ἐργασία δεκαεπτρίδων ἡ ἀνάδειξις ἐνδέος ιδιοφυοῦς καλλιτέχνου. 'Αλλὰ 'd

θάνατος, ἐξ ἐναντίας, ἀκαριαίως δημιουργεῖ τὸ κενὸν καὶ δίδει ἐν συνδόλῳ διὰ μιᾶς τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς ἀπώλειας.

Κατὰ τὸ ληξαν ἔτος ἡ Γερμανία ἔχασε τὸν ιδιώτυπον Μέντζελ, τὸν γηραιὸν Achenbach καὶ τὸν impressionist Λίμπερομαν. 'Η Γαλλία τὸν Μπουγκερ, τὸν "Εννεο", τὸν Βιλέμε, τοὺς γλύπτας Μπαροιᾶς, Γκιγιώμ, Κορδιέ καὶ τὸν χαράκτην Δουμπού. Τὸ Βέλγιον τὸν γλύπτην Μενιέ καὶ τὸν ζωγράφον Verheyden. 'Η Αὐστρία τὸν ζωγράφον Γκαϊτζερ. 'Η Ελλὰς ἔχει τόσον διλέγους καλλιτέχνας, ὅστε εὐτυχῶς ὁ θάνατος νὰ μὴ εὐρίσκῃ κατ' ἔτος κληρωτούς. 'Ἐν τούτοις ἀπώλεσεν ἔνα ικανὸν ἀγιογράφον, τὸν Χατζηγιαννόπουλον.

Καλλιτεχνικαὶ ἐκθέσεις 'Ελληνικαὶ ἐγένοντο δύο. 'Η τοῦ «Παρνασσοῦ» μη σημειώσασα ἐφέ-

